

Всички животни боледуватъ отъ шарка — крави, и коне, овце, свини и кози.

Пастиритъ повторили думитъ на селянката, че който човѣкъ е боледувалъ отъ „кравешката шарка“, „едрата“ вече не го хваща.

И Дженеръ се заелъ да прави опити съ животни, за да провѣри това. Той работилъ 30 години и най-после разбралъ, че пастиритъ и селянката били прави. Едвамъ следъ 30 години той се решилъ да направи опитъ и съ човѣка. И той заразилъ едно дете съ „кравешка шарка“, като го уболъ съ игла. Детето бързо оздравяло, понеже тая шарка човѣкъ я пренася леко. Тогава Дженеръ го заразилъ съ човѣшката едра шарка. Нѣколко деня лѣкарьтъ билъ като боленъ отъ страхъ, да не би детето да пострада. Ала страховетъ му излѣзли напраздни. Детето не се разболѣло отъ едрата шарка.

Най-после Дженеръ разбралъ, че 30-годишнитъ му опити излѣзли сполучливи.

Отначало всички лѣкари му се смѣли и никой не вѣрвалъ, че човѣкъ може да се спаси отъ едрата шарка, като се „боляса“ съ зараза отъ кравешката. Но Дженеръ повторилъ много пѣти опита си, докато най-после всички се убедили, че той е правъ.

Самиятъ английски кралъ поискалъ да го види и го наградилъ богато. Отъ всѣкжде му изпращали благодарности, като на спасителъ на хората.

Дженеръ не се възгордѣлъ отъ богатството и славата си. Той останалъ да работи въ своето родно село, гдето открилъ и своето лѣкарство. Той повикалъ момчето, на което за пръвъ пѣтъ присадилъ шарката, и го отгледалъ.

На гроба на Дженера сж направили хубавъ паметникъ — докторъ седи, и на колѣнетъ му е момчето, надъ което той присажда шарката — опитъ, който спасява милиони хора отъ сигурна смъртъ.

Зл. Добромирова